EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 10 | Actualitzat el 20/08/2015 a les 09:00

Papers per a tothom

Â
La frase amb la qual titulo aquest escrit es va sentir fa temps per part de diversos activistes que demanaven la legalització de la residència de la immigració extracomunitària al nostre país. I m'ha vingut novament al cap arran de veure sovint enormes cues de gent al davant de la comissaria de la policia espanyola a Manresa, que és on els l'han de preparar. Molts hi passen fins i tot la nit per tal de ser els primers a l'hora d'obrir. Si bé als darrers dies la cosa ha millorat una mica, donant la tanda a l'avançada, la veritat és que el problema persisteix. Val a dir, per altra banda, que si bé és aquest elcol·lectiu de persones més perjudicat per la burocràcia, els nacionals també ho patim en major o menor mesura.

Davant d'això no em puc estar de fer fer-me algunes preguntes, a les quals en temo que ningú del govern corresponent no donarà resposta.

1. Per què aquesta obsessió malaltissa de l'administració per tenir tothom controlat amb els papers i després no es faciliten les coses? Sembla com si tenint arxius plens ja n'hi ha prou. A més a més, si canvies d'organisme públic et fan portar novament més papers, quan resulta que ja els tenen en un altre lloc. Es tracta de tenir el personal propi ocupat i el "client" preocupat per sistema.

2. Quin sentit té anar personalment allí a renovar la documentació, si enviant-los una foto nova per Internet i canviant les dades i la situació personals, si escau, hauria de ser suficient? Prou que t'envien els bancs una tarja de crèdit nova quan caduca la vella sense tanta comèdia. Hom pot dir que així s'evita el frau, però això no és pas veritat, ja que els especialistes en practicar-lo prou saben com ho han de fer!

3. Què en fan de tantes fitxes si després, encara que aquesta pobra gent visquin il·legalment, tampoc és convidada marxar? A les últimes setmanes tothom ha vist l'allau d'immigració que fuig del desastre i de les guerres del proper Orient i com Europa, en lloc de posar-hi remei, només fan reunions i no es capaç d'assajar una política raonable i comuna, de manera que cada estat va a la seva amb un resultat fatal. Igualment el conflicte amb els "top manta" a Salou i Barcelona és esperpèntic. La policia es veu incapaç, molt mediatitzada per un cert bonisme social i a vegades també per una mala praxi interna, de detenir qui fa comerç il·legal o que no té el permís de residència al dia. Aleshores em pregunto per què hem de fer tanta comèdia amb els papers si després serveixen de ben poc. O, millor dit, només rep qui té la mala sort d'estar un dia en el lloc equivocat.

4. Després de tenir aquesta gent amb papers, després es comprova realment si les seves activitats econòmiques i/o laborals compleixen amb la hisenda pública? Perquè, més enllà dels famosos papers, m'agradaria que si ens hem de resignar temporalment a la seva presència als nostres carrers, almenys aquesta gent també disposés d'un espai habilitat per a la venda i es paguessin, com qualsevol comerciant d'una fira ambulant, les taxes corresponents. I el seus proveïdors l'IVA i el que faci falta, com qualsevol fabricant, importador, distribuïdor o botiguer.

Ja sé que tot és un problema global i de difícil solució, però si no som capaços d'endreçar-lo, almenys a casa nostra, malament rai. Em sembla que, com a mínim, hem de prendre bona nota del que no s'ha de fer, per quan tinguem les estructures del nou estat català que és imprescindible aconseguir; també per millorar significativament i disposar d'un nou marc en aquest àmbit.